

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 14. Quænam dona gratiæ post iustificationem dentur ex Christi
meritis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

tionem, vt his vel illis fieret applicatio: hoc enim verum non est, saltem generatim. Voluit enim illa applicari ordinariè secundum communem causarum creaturarum ordinem, finens eas agi suis motibus: quamuis interdum ob certas causas contrarium modum adhibeat.

DVBIVM. XIII.

Quenam dona gratia post Iustificacionem dantur ex Christi meritis?

48
Meruit nobis Auxilium Præueniens & Concomitans,

Respondetur; Simpliciter omnia. Est certa, & communis Doctorem. Ac primum, de Auxilio Præueniente & Concomitante; patet tum ex dictis; tum quia meruit nobis iustitia, ac proinde omnia necessaria ad perseverandum in iustitia, inter quæ maximè Auxilium Præueniens, Concomitans, & Protegens. Dices; Auxilium Concomitans est debitum ipsi gratiæ, eo modo quo auxilium generale debetur naturæ: ergo hoc non meruit. Respondeo; saltem meruit nobis hoc auxilium, quatenus meruit nobis ipsam iustitiam & gratiam, cui hoc auxilium debetur. Deinde; etiam meruit hoc auxiliũ in se; quia licet sit gratiæ connaturale, tamen non debebatur ex vlla iustitia: potuit ergo sub meritum conuenienter cadere.

Augmentũ gratiæ & gloriæ.

Secundò; Meruit etiam augmentum gratiæ & gloriæ; vt colligitur ex Apostolo ad Ephes. 1. vbi significatur omnè donum spirituale dari propter Christum. Ad Hebr. 5. v. 9. *Factus est cunctis obtemperantibus sibi causa salutis æternæ.* Ad Rom. 5. v. 9. *Multo magis nunc iustificati in sanguine ipsius, salui erimus ab ira per ipsum,* &c. Idem clarè insinuat Cõcilium Trident. sess. 6. c. 16. cum ait, vitam æternam proponendam benè operantibus, non solum tamquam mercedem; sed tamquam gratiam, Filij Dei, per I e s u m Christum misericorditer promissam. Vnde patet, ipsam vitam æternam secundum se, etiam respectu Filiorum & operantium, esse gratiam ex Christi meritis promissam: nec dici solum gratiam ratione radicis, scilicet gratiæ iustificacionis, vel gratiæ præuenientis. Ratio est; Quia meritum Christi, non solum debet esse causa remota augmenti gratiæ, & vitæ æternæ; sed etiam propinqua & immediata: hoc enim est longè perfectius. Confirmatur; Quia est causa vniuersalis omnium bonorum nostrorum: ergo quidquid nos meremur, ipse etiam nobis promeritus est; ita vt meritum ipsius cum omni merito nostro, sicut causa vniuersalis cum particularibus, operetur. Quare sicut meruit vt dignè suscipientibus Sacramenta, daretur gratia, & consequenter gloria, vt patet in paruulis: vel gratiæ & gloriæ augmentum, vt in adultis: Item vt habetibus contritiõne daretur remissio, gratia iustificacionis & gloria: ita etiam meruit vt iustis benè operantibus daretur gratiæ & gloriæ augmentum; vt patet ex Concil. Trident. sess. 14. cap. 8. Vnde fit vt omnè bonum nostrum sit merces meritum Christi.

Est cause vniuersalis omnium bonorum operum,

49
Meritum nostrum meruit tripliciter.

Tertiò; Christus meruit nobis quodammodo ipsum nostrum meritum; idque triplici modo. Primò, quia meruit nobis ipsam meritum radicem, scilicet gratiam iustificacionis, & omnia auxilia ad bonum opus necessaria; & sic consequenter ipsa bona opera; vt supra dictũ est. Quod

optimè explicat Conc. Trid. sess. 6. cap. 16. cum ait, Christum tamquam caput in membra, & vitam in palmites, iugiter infuere iustificatis virtutem; quæ virtus, bona illorum opera semper antecedit, comitatur, & subsequitur: sine qua non possunt esse meritoria, & per quam sunt meritoria. Secundò, Quia meruit vt opera nostra essent meritoria coram Deo, ita vt augmentum gratiæ & gloriæ illis esset debitum: ceteri enim opera nostra sint accepta Deo propter suam intrinsecam bonitatem supernaturalem, quam trahunt ex virtutibus infitis, etiam præciso Christi merito; tamen non habent vim merendi, nisi accedat diuina promissio, vt patet ex supra dictis, dub. 1. num. 5. hæc autem promissio illis facta est ob Christi merita: quod insinuat Concil. Trident. sess. 14. cap. 8. *Non habet homo vnde gloriatur, sed omnis nostra gloriatio in Christo est, in quo vivimus, in quo meremur; in quo satisfacimus facientes fructus dignos penitentia qui ex illo vim habent, ab illo offeruntur Patri, & per illum acceptantur à Patre.* Vbi dicuntur acceptari per Christum nostra opera; quia ob eius merita Pater acceptat opera nostra ad meritum & satisfactionem; scilicet promittendo veniam, & præmium. Neq; enim aliter commode intelligi potest, quomodo propter Christum acceptentur, cum per se grata sint. Confirmatur; Quia sicut in Angelis hæc promissio fuit ex sola Dei benignitate; ita in hominibus debuit esse ex Christi meritis, vti & cetera bona supernaturalia; id enim Apostolus insinuat 2. ad Timoth. 1. v. 1. *Secundum promissionem vitæ, quæ est in Christo Ie s u.* Tertiò præter hos modos, probabile est nostris meritis & satisfactionibus, maius præmium, & vberiorẽ veniam respondere propter Christum, quàm ipsis secundum se responderet: idque partim quia sunt opera membrorum Christi, ac proinde ipsius Christi in membris suis operantis: vt colligitur ex Concilio Trident. sess. 6. cap. 16. quod cedit in dignitatem & æstimationem ipsorum operum: partim quia Deus maius præmium videtur promississe; quod insinuat Ioan. 10. v. 10. *Ego veni, vt vitam habeant, & abundantius habeant.*

Quartò; Etiam donum perseverantiæ datur ex Christi meritis. Patet hoc ex supra dictis testimonij. Ad Ephes. 1. v. 3. & c. 4. v. 15. *Crescimus in eo per omnia quæ est Caput nostrum Christus.* Ratio est; Quia hoc donum consistit in illa gratiarum serie, & diuinæ prouidentia dispositione, qua fit, vt quis in iustitia ex hac vita decedat. Atqui Christus ab initio præuidit quibus hoc esset obtenturum, vel diuinæ prouidentia ordinatione, vel suæ etiam voluntatis interuentu: ergo potuit pro his merita sua præcipuo quodam modo offerre, ac proinde reipso obtulit, vt nihil nõ ex Christi merito detur.

50
Meruit nobis Perseuerantiam.

DVBIVM XV.

Virum Christus meruerit nobis Prædestinationem?

Dico Primò; Prima illa generalis dilectio, qua Deus Adamum, & in illo totum genus humanum destinauit ad dona supernaturalia, vt est collatio cælestem gloriam consequeretur, non fuit concepta ex Christi meritis, sed ex solo diuino beneplacito.

51
Prima gratia non est collata Adamo ex meritis Christi.